

blive forhandlet med Repræsentanter for Sparekasserne og forskellige andre om det udarbejdede Lovudkast.

Det ærede Medlem for Lyngby (Wilmann) talte om Næringslovsbestemmelser og beklagede sig over, at der til visse Næringer kræves kgl. Bevilling. Jeg kan maaske gaa ud fra, at det ærede Medlem ganske særligt tænkte paa Kommuner i hans egen Valgkreds. Jeg vil da minde det ærede Medlem om Loven af 23. Februar 1866, hvorefter Indenrigsministeren kan bestemme — efter Andragende fra de vedkommende Kommuner og efter Forhandling med Justitsministeriet —, at der i Dele af Kommuner eller hele Kommuner indenfor Københavns Amtsrådsreds ikke skal kgl. Bevilling til disse Næringer, men at de kunne følge de almindelige Regler, og at der altsaa kan løses sædvanligt Næringsbevis. Dette vilde jeg ogsaa meget vel, naar Kommunalbestyrelserne androge derom, kunne gøre for en Række af de Næringer, der er Tale om i denne Lov. Derimod vil jeg straks sige, at jeg paa nærværende Tidspunkt ikke kunde gaa ind paa at give Beværternæringen fri, saaledes som der ogsaa er Tale om i denne Lov. Medens jeg her taler om Beværternæringens Frihed og Muligheden af at gøre Forandring paa dette Omraade, skal jeg udtale min Tilfredshed med, at de Angreb, som ere fremkomne paa mig udenfor denne Sal med Hensyn til mit Standpunkt overfor Beværternæringens Frigivelse her i København, navnlig at det var rimeligt at vente til Ædruelighedskommissionens Betænkning foreligger, ingen Sangbund har fundet under Forhandlingerne her. Jeg kan nemlig, naar man ser paa alle disse mange Spørgsmaal, store og smaa, som komme frem ved Finanslovbehandlingen, ikke tænke mig andet end, at man, hvis der virkelig var en stærk Modvillie til Stede overfor mit Standpunkt i saa Henseende, ogsaa vilde have givet det Udtryk under disse Forhandlinger.

Jeg skal endnu bevare et enkelt Spørgsmaal, som blev stillet mig af det ærede Medlem for Svendborg (W. Neergaard). Det ærede Medlem spurgte mig, hvilke Regler jeg havde fulgt ved Fordeling af Valgmænd blandt Købstæderne. Jeg skal svare det ærede Medlem, at jeg i enhver Henseende har fulgt de sædvanlige Regler. Disse Valgmænd fordeltes i Forsommeren i Henhold til de Indberetninger om Vælgerantallet paa Hovedlisten og Tillægslisterne, som Indenrigsministeriet modtog fra de enkelte Kommunal-

bestyrelser. Den fulgte Fremgangsmaade er den sædvanlige: Der udsendes Cirkulære herom, og fra hver enkelt Kommunalbestyrelse i Købstæderne indkommer der Svar til Indenrigsministeriet med Opgivelse af det Tal, som angiver Tallet af Vælgere paa de senest besigtigede Valgsteder saavel Hoved- som Tillægssteder. Disse Tal sender Ministeriet til Statens statistiske Bureau, og dette foretager Fordelingen rent matematisk. Og ganske saaledes har man altsaa ogsaa baaret sig ad i Aar. Det ærede Medlem talte om, at man berøvede en Kommune nogle Valgmænd, den tidligere havde haft. Jeg skal kun minde om, at der slet ikke er Tale om at tage noget som helst Hensyn til, hvor mange eller hvor faa Valgmænd en Købstad har haft ved en tidligere Fordeling. Enhver Fordeling lægges paa det Tidspunkt, for hvilket den skal gælde, ganske uanset, hvorledes Forholdet har været tidligere, og udelukkende med Vælgerantallet i Øjeblikket som Grundlag. Nu omtalte det ærede Medlem disse forskellige Vælgerantal, der var regret med. Han nævnte Eksempler fra Silkeborg og Hjørring og fremhævede, at det saa meget mærkeligt ud, at den Kommune, der havde faaet færrest Valgmænd, ifølge de Tal, som her ere opgivne fra Statistisk Bureau fra Folketingsvalgene, havde flere Vælgere end den anden. Det kunde se ud, som der her var begaaet en Uret, men de Tal, som det ærede Medlem opererede med, kan han ikke operere med, thi dels foreligger disse Tal jo slet ikke paa det Tidspunkt, da Fordelingen finder Sted, og dels er det heller ikke saadanne Tal, vi skulle operere med ved Landstingsvalgene. Landstingsvalgenes Tillægsliste er nemlig en anden end den, som gælder ved Folketingsvalg. Landstingsvalgenes Tillægsliste, den, Ministeriet skal tage Hensyn til, omfatter et helt Aar, men dernæst omfatter den rent geografisk set et langt større Omraade, thi det er jo saaledes ved Landstingsvalg, at man kun skal have boet i Købstadelen eller i Landdelen af Landstingskredsen for at bevare sin Valgret. Medens man f. Eks., naar man flytter fra Roskilde til Hillerød, kan miste sin Valgret til Folketinget, mister man den jo ikke til Landstinget, fordi man flytter fra Roskilde til Hillerød. Det er altsaa andre Tillægssteder, der skulle opereres med, og hvis man, som vi have gjort, opererer med de rigtige, viser det sig, at Fordelingen med Hensyn til Silkeborg og Hjørring har været ganske tilfredsstillende, selv om her